

Danmark har endda været så privilegeret, at vi i lang tid har haft en aftale med de øvrige nordiske lande om at udlevere til dem, også for mindre forbrydelser, så derfor har skridtet i og for sig været meget mindre for Danmarks vedkommende end for andre EU-landes. De øvrige EU-lande har skullet tage hele skridtet fra nul-punktet til pludselig at skulle udlevere til andre lande, og derfor har skridtet været ganske meget større for dem, end det har været for Danmark, og det bliver meget interessant at se, hvordan det kommer til at fungere i praksis.

Jeg synes ikke, vi fra dansk side har haft specielt store vanskeligheder ved at tænke den tanke, at danske statsborgere skal kunne udleveres til retsforfølgelse i et andet land, for de kan jo udleveres til de øvrige nordiske lande. For andre lande i EU har det derimod været et meget, meget stort skridt, og derfor er det spændende at se, hvor meget arrestordren så bliver brugt i praksis. Men behovet har været til stede. Det kan vi jo se af de retssager, som det har været nødvendigt at flytte til andre lande, fordi man ikke har ønsket at udlevere de mistænkte personer, som i øvrigt senere blev fundet skyldige.

Kl. 11.25

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Jesper Langballe for en kort bemærkning, så justitsministeren må vente lidt.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil gerne spørge fru Elisabeth Arnold, om hun ikke er enig med mig i, at dette er begyndelsen til en fælles europæisk retsorden.

Så vil jeg også spørge: Hvorfor har de partier, som stemmer for den europæiske arrestordre, overhovedet ikke været interesseret i at diskutere det overordnede perspektiv?

Jeg er fuldstændig enig i det udsagn, der er fremkommet heroppefra: at det er langt vigtigere og langt værre end en fælles mønt. En fælles europæisk retsorden betyder jo simpelt hen, at alle de retstraditioner, der kun kan udfolde sig på et sprog, som den tiltalte forstår, nedbrydes.

Dansk Folkeparti agter at tage det danske statsborgerskab alvorligt. Et flertal i Folketinget har gennem mange år gjort statsborgerskabet til grin ved at kaste det i grams, indtil vi nu har fået strammet reglerne, og nu siger man: For resten er vi fuldstændig ligeglade med det danske statsborgerskab.

Hvor man før beskyttede danske statsborgere, der var tiltalt i udlandet, udleverer man dem nu, og det vil vi ikke være med til.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Elisabeth Arnold, og så håber jeg, vi giver plads til justitsministeren.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Ja, det lover jeg, hr. formand.

Jeg vil blot sige til hr. Jesper Langballe, at i årtier har Danmark udleveret danske statsborgere til retsforfølgelse i de andre nordiske lande.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det elendige argument hørte vi jo også ved førstebehandlingen af sagen. Men fru Elisabeth Arnold ved jo udmærket, at der er en fælles retstradition i de nordiske lande, og at der er et sprogfællesskab, som gør, at det er ret og rimeligt, at vi til en vis grad har en fælles retsorden.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg tror ikke, at debatten her under tredjebehandlingen vil flytte afgørende rundt på de politiske skel, der findes.

Jeg må sige, at jeg er meget enig med fru Elisabeth Arnold, som jeg synes har argumenteret meget klart og tydeligt for, hvorfor den europæiske arrestordre er nødvendig, og hvorfor denne politiske beslutning er en rigtig beslutning.

Jeg tror, alle kan være enige om, at det er et meget vidtgående skridt, vi tager. Ikke desto mindre ser jeg det sådan set som et naturligt skridt i forbindelse med, at vi har fået et tættere samarbejde mellem de europæiske lande og derfor også har fået større og større tillid til hinandens systemer. Jeg tror ikke, der er nogen, som ikke har det synspunkt, og jeg ville være ked af det, hvis konklusionen af debatten blev, at man ikke har tillid til retssystemerne i de øvrige europæiske lande og ikke mindst ansøgerlandene, som jo snart bliver fuldgældige medlemmer af EU, så vi også kan udlevere vore egne og andre statsborgere til dem.

Et eller andet sted kan det altså godt undre, at f.eks. et parti som Dansk Folkeparti, der normalt er et rigtigt lov og orden-parti, forfægter og forsvarer det synspunkt, at hvis to danskere begår et væbnet røveri i Spanien, og den ene bliver snuppet i Spanien, mens den anden smutter hjem til Danmark, skal de have en forskellig be-